

1. Juledag 2022- Brandt Klawitter (ELBK)

Salme 45:2-8, Jes 9:2-7, Hebr 1, Joh 1:1-14 /Luk 2:1-20, III Matt 1:18-25

«Slik det var blitt sagt dem» Lukas 2:8-20

Nåde være med dere og fred fra Gud vår Far og Herren Jesus Kristus.

Venner i Kristus: I dag har vi gleden av å feire åpenbaringen av Faderens evige kjærlighet. Vi får titte inn i den kalde krybben i Betlehem og der se verdens Frelser som en liten baby. Ja, og mer enn det, vi er velsignet med ikke bare å vite *hvem* babyen i krybben er, men også *hvorfor* han kom til jorden. Hvem er han? Det er Guds enbårne Sønn, verdens skaper, som ligger der i krybben! Hvorfor kom han? Han ble sendt for å bære verdens synder på sine skuldre. Guds Sønn kom i en ydmyk skikkelse, ikke for å bli tjent, men for å tjene og gi sitt liv som løsepenge for mange.

Vi må imidlertid understreke det faktum at dette ikke er en slags medfødt kunnskap eller visdom vi har og som vi kan ta for gitt. Nei, kunnskap om denne babyen gis kun ved ordet! Bare tenk: Hva ville du ha tenkt hvis du hadde bodd i Betlehem da Jesus ble født? Du ville mest sannsynlig ikke ha trukket noen annen konklusjon enn at Jesu fødsel var veldig dårlig timing; på feil sted til feil tid!

Tenk litt mer på det. Om du eller jeg hadde vært der, hva ville vi ha sett? Vi ville ha sett en ung, høygravid kvinne. Vi ville ha sett hennes bekymrede ektemann. Vi ville ha funnet en by stappfull av besøkende på grunn av den romerske folketellingen. I løpet av julenatten, ville vi ha sett at ekteparet gjorde det beste ut av den eneste tilgjengelige plassen i byen Betlehem, en stall eller kanskje bare en grotte eller hule. Her fikk denne stakkars kvinnen barnet sitt, en liten gutt som hun svøpte og sørget for så godt hun kunne.

Jeg kan tenke meg at vi ville ha hatt en viss medlidenhet med denne uheldige familien. Vi ville synes synd på dem. Men kanskje ville vi også ønske å refse dem for dårlig planlegging, eller kanskje ville vi bare vende ryggen til disse stakkarslige menneskene. Tross alt, med så mye lidelse i denne kalde, ulykkelige verden, hvor begynner vi? Hva vi enn måtte tenke, er nok det eneste vi absolutt *ikke* ville ha tenkt nettopp det at det var Kristus, Guds Sønn, som kom til verden på denne måten.

Det er først etter at vi har skjønt vår egen hjelpeløshet i å forstå julens mysterium at vi innser hvor utrolig viktig englenes budskap var og er! Ja, uten disse guddommelige budbringere ville vi ikke ha vært klar over julens budskap. Men, hvem er englene? Englene er åndelige skapninger som eksisterer for å tjene Gud og utføre hans vilje. På denne hellige første julekvelden ble de sendt for å forkynne om den store betydningen av en ellers uvanlig, men lite bemerkelsesverdig hendelse. Ja, disse Guds sendebud kom med et guddommelig budskap. De kom for å gi den riktige tolkningen av denne forekomsten. Englene kom fra Gud for å levere akkurat dette budskapet, og det ikke kun til hyrdene, men også til resten av menneskeheten.

Midt i en lang natt mens hyrdene holdt vakt over sauene, ble aftenen forstyrret av Herrens engel. Her må vi stanse litt og forklare noe. Guds ord skildrer ikke englene slik vi vanligvis ser dem illustrert i dag. Bibelsk sett var ikke englene søte små vesener med rosenrøde kinn og blondt hår. Bibelen skildrer snarere disse hellige og vidunderlige skapningene som fullstendig skremmende i sin makt og majestet – spesielt når de viser seg for det syndige mennesket. Dermed reagerte hyrdene med stor frykt. Til dette svarte imidlertid engelen: *Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket.* Hvem ville ha gjetten at spedbarnet som lå i en seng av halmstrå, ville være gjenstand for gode nyheter, ikke bare for hyrdene, men for hele verden? Hvem ville ha trodd at en fattig og ydmyk baby noensinne kunne være grunnen til så stor glede? Likevel, i denne første forkynnelsen – forkynt til ydmyke hyrder, finner vi en viss presedens for at dette budskapet ville være for alle mennesker – og kanskje spesielt de fattige og ydmyke i denne verden. Hyrdene var nær bunnen i rangstigen av samfunnet. De var stinkende. De var skitne. De var på utsiden av samfunnet og gjorde det arbeidet som de mer velstående, mektigere, mer innflytelsesrike ikke ville ha ønsket å gjøre.

Engelen fortsatte: *I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids by.* Med disse ordene fyller engelen ut tomrommet i innholdet av det gode budskapet. En frelser er født i Davids by, i Betlehem. En Frelser, ikke bare for en bestemt nasjon som eksisterte for rundt to tusen år siden, men en Frelser for alle mennesker på alle steder og til alle tider. En Frelser som ble sendt for å fjerne all

denne verdens synd og ondskap. En frelser som kom slik at mennesket skulle finne forløsning fra synd, skyld, og fordømmelse. Ja, Frelseren som kom tok på seg menneskelig kjøtt og blod – og så utøste Han det samme blodet – Hans skyldfrie blod – på korset for å virke varig fred mellom Gud og mennesker.

Enda mer bemerkelsesverdig, med tittelen Messias *Herren*, kan det ikke være noen tvil om identiteten til babyen som ligger i krybben. Nei, engelen er klar på at spedbarnet som ligger i krybben er den lovede Messias, altså Kristus – Guds salvede. Dette er Messias – først lovet til Adam og Eva etter at de falt i synd. Dette er kvinnens Ætt som kom for å knuse hodet til djevelen. Dette er denne Messias som så mange generasjoner hadde lengtet etter. Ja, dette er Messias, *rettferdighetens sol* som skal gå opp med legedom under sine vinger.

Men engelen kaller også dette barnet «Herren». Dermed hører vi fra selve engelens lepper at identiteten til denne Messias er ingen annen enn Gud selv. Faktisk hadde engelen Gabriel allerede gitt Maria denne nyheten da han kunngjorde dette barnets kommende fødsel. Gabriel fortalte Maria at barnet hun skulle føde, var Den Høyestes Sønn. Det vil si at dette er Han som skapte himlene og jorden og alt som er i dem. Denne, og ingen annen, ligger der i krybben. Denne, og ingen annen, kom ned fra himmelen. Han kom ned for at det falne menneske skulle kunne løftes opp.

Engelen fortsatte. *Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.* Og hvilket tegn Gud hadde gitt hyrdene! Nei, det var ikke den typen tegn som verden ville forvente. Mens verden ville ønske storhet og glans som bevis, tilbød Gud en baby i filler. Her må vi merke oss at dette er den slags tegn som bare kan gjenkjennes og aksepteres ved troen på Guds ord. Og som om kunngjøringen fra én engel ikke hadde vært nok til å levere dette mest fantastiske budskapet til hyrdene og hele menneskeheten, var det mer. Teksten fortsetter: *Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag.* Dette budskapet fra denne store hæren og dette himmelske koret oppsummerte helt treffende hva som hadde skjedd. De priste Gud Faderen for at han ikke hadde erklært krig, men fred til det syndige mennesket. De forkynte at han hadde sendt den største fredsambassadør som kunne sendes – sin Sønn. De kunngjorde at Guds nåde og barmhjertighet var der synlig for alle. Født som verdens offerlam, kom han for å ta bort det som skilte mennesket fra Gud. Han kom for å ta bort verdens synd og dermed etablere sann og varig fred for alle som tror på Ham. Som Skriften sier, *Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.* Ja, for alle som vil sette sin lit til denne Frelseren, er hans fred deres.

Resten av hendelsene er kjent for deg. Hyrdene skyndte seg til Betlehem. De så det nyfødte barnet og Maria og Josef. De fortsatte deretter forkynnelsesarbeidet som ble påbegynt av englene. Disse høyst usannsynlige jordiske sendebudene forkynte denne største himmelske kunngjøringen. De rapporterte hva de hadde sett og hørt. De priste Gud for alt som hadde skjedd – *slik det var blitt sagt dem.*

Det er heller ikke uten betydning at denne fortellingen ender som den gjør. Du skjønner, Gud lyver ikke. Hans engler formidlet ikke det største lureri bare for å bedra hyrdene. Hvert eneste ord fra englene ble forkynt etter Guds befaling. Hvert eneste ord som ble kunngjort av hans sendebud stemte. Hyrdene opplevde det i det små. De så babyen som lå i krybben. Vi opplever det – og skal oppleve det – i det store. Han som ble født er virkelig frelseren. Han frelser deg fra synd. Han frelser deg fra død. Han gjør det for deg som ingen annen har gjort eller kunne klare å gjøre for deg!

Derfor takker vi Gud i dag for englenes budskap. Vi takker for at vi gjennom deres forkynnelse kan erkjenne Frelseren og tilbe ham som ble født i Betlehem. Vi takker Gud for at han har gitt oss en Frelser. Gud gi at hver av oss skal ta imot denne største gaven med et gledelig og troende hjerte denne dagen og alltid. Amen.